

Laidiens: 26.07.2012., Nr. 117

Oficiālās publikācijas Nr.: 2012/117.14

Ministru kabineta noteikumi Nr.507

Rīgā 2012.gada 24.jūlijā (prot. Nr.41 45.§)

Govju veneriskās kampilobakteriozes uzraudzības, kontroles un apkarošanas kārtība

*Izdoti saskaņā ar Veterinārmedicīnas likuma
25.panta 17.punktu*

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka govju veneriskās kampilobakteriozes (*C.fetus*) (turpmāk – kampilobakterioze) uzraudzības, kontroles un apkarošanas kārtību govju, aitu un kazu sugas dzīvniekiem (turpmāk – dzīvnieki), izņemot tos, kas dzīvo savvaļā.
2. Dzīvnieku īpašnieks vai turētājs nekavējoties vienas dienas laikā, izmantojot jebkuru saziņas veidu, ziņo praktizējošam veterinārārstam par dzīvnieku saslimšanu vai dzīvniekiem, kas rada aizdomas par inficēšanos ar kampilobakteriozes ierosinātāju, un govīm, aitām un kazām, kurām noticis aborts.
3. Praktizējošam veterinārārstam aizliegts ārstēt dzīvniekus, kas ir slimi ar kampilobakteriozi.
4. Kampilobakteriozes laboratorisko izmeklēšanu veic akreditēta laboratorija, izmantojot metodes, kuras par kampilobakteriozi apstiprinošām atzinusi Pasaules dzīvnieku veselības organizācija un kuras apstiprinājis akreditētas laboratorijas direktors.
5. Paraugus kampilobakteriozes noteikšanai paņem praktizējošs veterinārārsts saskaņā ar šo noteikumu pielikumu. Izdevumus par vaislas buļļu, teļu un āžu (dzīvnieki, kas tiek izmantoti dabīgai lecināšanai vai spermas iegūšanai) spermas vai smegmas laboratoriskajiem izmeklējumiem sedz dzīvnieku īpašnieks vai turētājs saskaņā ar normatīvo aktu par Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta valsts pārvaldes uzdevumu ietvaros veikto darbību cenrādi. Izdevumus par praktizējoša veterinārārsta sniegtajiem pakalpojumiem (paraugu ņemšana, transportēšana un ar to saistītās izmaksas) sedz dzīvnieku īpašnieks vai turētājs saskaņā ar praktizējoša veterinārārsta rēķinu.
6. Izdevumus par govju, aitu un kazu abortīvo augļu laboratoriskajiem izmeklējumiem un praktizējoša veterinārārsta sniegtajiem pakalpojumiem sedz no Pārtikas un veterinārajam dienestam (turpmāk – dienests) kārtējam gadam piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem.
7. Kampilobakteriozes uzraudzība, kontrole un apkarošana notiek saskaņā ar dienesta sagatavoto un apstiprināto kampilobakteriozes valsts uzraudzības un apkarošanas programmu. Dienests valsts uzraudzības un apkarošanas

programmā iekļauj:

7.1. kampilobakteriozes aprakstu;

7.2. aprakstu par dienesta inspektoru darbībām kampilobakteriozes uzraudzībā un apkarošanā;

7.3. paraugu ņemšanas plānu.

8. Dienests kampilobakteriozes valsts uzraudzības un apkarošanas programmas īstenošanai valsts aģentūrai "Lauksaimniecības datu centrs" līdz kārtējā gada 1.septembrim sniedz informāciju par vaislas buļļiem ņemamo paraugu skaitu un to atlases kritērijiem.

9. Valsts aģentūra "Lauksaimniecības datu centrs" līdz kārtējā gada 31.oktobrim ievieto datubāzē informāciju par dzīvnieku reģistrā reģistrētajiem vaislas buļļiem, kuriem nepieciešams ņemt paraugus laboratoriskajiem izmeklējumiem nākamajā gadā. Dzīvnieku īpašnieks vai turētājs pēc minētās informācijas iegūšanas nodrošina attiecīgo vaislas buļļu laboratorisko izmeklēšanu līdz nākamā gada 31.decembrim.

II. Kampilobakteriozes uzraudzības un kontroles kārtība

10. Dzīvnieku īpašnieks vai turētājs ir atbildīgs par to, ka visus viņa novietnē esošos vaislas buļļus, kas ir vecāki par 12 mēnešiem, kā arī govīs, aitas un kazas, kurām noticis aborts, laboratoriski izmeklē, lai noteiktu kampilobakteriozes ierosinātāja klātbūtni. Kampilobakteriozes ierosinātāja laboratorisko kontroli veic:

10.1. divas reizes gadā vaislas buļļiem, kas atrodas mākslīgās apsēklošanas stacijās, izmeklējot spermas vai smegmas paraugus trīs reizes ar 10 dienu intervālu;

10.2. vienu reizi gadā vaislas buļļiem, kas tiek turēti dabīgai govju lecināšanai, izmeklējot spermas vai smegmas paraugus vienu reizi.

11. Vaislas buļļus atļauts izmantot vaislai, bet govīs, aitas un kazas, kurām noticis aborts, – vaislai un piena iegūšanai, ja laboratoriskajos izmeklējumos nav konstatēts kampilobakteriozes ierosinātājs.

12. Ja dzīvnieku īpašnieks vai turētājs nenodrošina dzīvnieku laboratorisko izmeklēšanu kampilobakteriozes noteikšanai, dienesta inspektors pieņem lēmumu par attiecīgās novietnes dzīvnieku pārvietošanas, dzīvnieku produktu (spermas) pārvietošanas vai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprites aizliegumu. Lēmumu par attiecīgās novietnes dzīvnieku pārvietošanas, dzīvnieku produktu (spermas) pārvietošanas vai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprites aizliegumu dienesta inspektors pieņem nākamajā gadā līdz 31.janvārim, ja viņš pārbaudē konstatē, ka valsts aģentūras "Lauksaimniecības datu centrs" datubāzē nav reģistrēti dzīvnieka laboratorisko izmeklējumu rezultāti.

III. Kampilobakteriozes apkarošanas kārtība

13. Novietnē, kurā konstatēta kampilobakterioze (turpmāk – inficēta novietne), dzīvnieku īpašnieks vai turētājs ir atbildīgs par šādu prasību izpildi un ierobežojumu ievērošanu:

13.1. slimos dzīvniekus izolē no veselajiem vietās, kur veselajiem nav iespēju inficēties ar kampilobakteriozes ierosinātāju, un divu nedēļu laikā, skaitot no dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu vai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu kustības ierobežojumu noteikšanas dienas, nosūta uz kautuvi;

13.2. mēneša laikā pēc slimu dzīvnieku nosūtīšanas uz kautuvi novietni, tās aprīkojumu un inventāru praktizējoša veterinārārsta uzraudzībā tīra, mazgā un dezinficē ar līdzekļiem, kas iznīcina kampilobakteriozes ierosinātāju. Transportlīdzekļus, rampas un pārejas mazgā un dezinficē pēc slimu dzīvnieku pārvadāšanas;

13.3. slimos sieviešu kārtas dzīvniekus slauc atsevišķi no veselajiem, un to pienu atļauts izbarot novietnē esošajiem dzīvniekiem pēc 15 minūšu ilgas karsēšanas temperatūrā, kas nav zemāka par 70 °C, vai vienu minūti ilgas vārīšanas;

13.4. pakaišus, kūtsmēslus un vircu apstrādā vai pārstrādā dienesta inspektora vai pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 21.oktobra Regulā (EK) Nr.1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr.1774/2002 (turpmāk – Regula Nr.1069/2009), un Eiropas Komisijas 2011.gada 25.februāra Regulā (EK) Nr.142/2011, ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (turpmāk – Regula Nr.142/2011), noteiktās pārstrādes metodes un nosacījumus, un nodrošina kampilobakteriozes ierosinātāja iznīcināšanu;

13.5. sieviešu kārtas dzīvnieku apsēklošanai izmanto spermu, kas iegūta no veselīgiem dzīvniekiem;

13.6. novietnēs, kurās sieviešu kārtas dzīvnieku apsēklošanai izmanto dabīgo lecināšanas metodi, apsēklošanai izmanto veselus dzīvniekus.

14. Tīrīšanas, mazgāšanas un dezinfekcijas laikā ievēro šādu vispārīgu kārtību:

14.1. dezinfekcijas līdzekļus lieto saskaņā ar dezinfekcijas produkta iepakojumam pievienoto dezinfekcijas produkta ražotāja sagatavoto anotāciju noteiktā koncentrācijā, lai iznīcinātu kampilobakteriozes ierosinātāju;

14.2. dezinfekcijas līdzekļu iedarbīgumu pārbauda katru reizi pirms lietošanas, jo līdzekļu ilgstošas glabāšanas laikā zūd to efektivitāte;

14.3. dezinfekcijas un dezinfekcijas līdzekļus izvēlas, ievērojot dezinficējamo objektu virsmas un dezinfekcijai pakļautās platības īpašības;

14.4. dezinfekcijas līdzekļu lietošanas laikā:

14.4.1. līdzekli izsmidzina uz dezinficējamā objekta tā, lai nodrošinātu dezinfekcijas līdzekļa caursūkšanos (ja dezinficē pakaišus, mēslus un vircu);

14.4.2. pirms dezinfekcijas grīdu, rampas, pārejas, sienas un virsmas rūpīgi mazgā un tīra, izmantojot īpaši šim nolūkam paredzētus līdzekļus;

14.4.3. pēc virsmu tīrīšanas un mazgāšanas saskaņā ar ražotāja ieteikumiem dezinfekcijas līdzekļus uzklāj un atstāj uz minimālās iedarbības laiku;

14.4.4. mazgāšanai izmantoto ūdeni apstrādā, lai nodrošinātu kampilobakteriozes ierosinātāja tālāku neizplatīšanos;

14.5. pēc virsmu mazgāšanas uz tām uzklāj dezinfekcijas šķīdumu. Ja dezinfekcijas laikā dezinfekcijas šķīdumu izsmidzina, izmantojot spiediena iekārtas, attiecīgās virsmas pasargā no atkārtotas piesārņošanas;

14.6. pēc mazgāšanas mazgā un dezinficē dezinfekcijas procesā lietoto ekipējumu un piesārņotos priekšmetus, bet vienreizējās lietošanas priekšmetus iznīcina;